

Zeynep Rana Ayyıldız

11 Yaşında
Yalova Yücebilgili
İlköğretim Okulu

BEN VE İLETİŞİM ARAÇLARI

İletişim araçlarının hayatımızı ele geçirdiği bir çağın çocuğuyum ben. Adeta ağ bağlantıları arasında gidip gelirken, ağlara asılı kalmış bir garip nesil haline geldik.İçimizde pek çok yara alan oldu,yarası kanayan yahut kabuk bağlayan.Son sürat ilerlerken internet vadisinde,kimi güneşli yollarda eğlendik,kimi karanlıklarda yol arar olduk. Artık uyku uyuyamaz, rüya göremez hale geldik...

Babamın anlattığına göre her şey masum bir makineyle başlamış.İlk olarak siyah beyaz bir elbiseyle milyonları bir anda kendine hayran etmeyi başarmış. Daha sonra renkten renge kılıktan kılığa girerek cazibesini artırmış. Her vakit, her türden insanı kendine bağlamayı başarmış.

Şimdi neredeyse birbirimizle konuşamaz olduk. Çünkü tek gözlü canavar, yanında pek çok arkadaşı ile etrafımızı kuşattı. Her yaştan insanın en büyük merakı keyifle karşısına geçip hayran hayran ona bakmak oldu. Bizler izleme süresini ayarlayamadığımız bu renkli ekranın karşında ,karşımıza ne çıktıysa izlemeye koyulduk.Televizyon izletirilerek yemek yedirilen ;ancak düşüncesi her geçen gün körelen çocuklar olduk.

Artık cebimize bile sığdırılan son teknolojik ürünler; haberleşmenin ötesinde her işe yarar oldu.Aldatıcı teklifler ve binlerce mesaj vaadiyle herkes onun büyüüne kapıldı ve diğer insanlarla konuşmayı bile unuttu. Bir geri gelmeyecek zamanlarımız on parmak yazdığımız mesajların arasına sıkışıp kaldı. Bir odadan diğerine geçerken bile en az on mesajı saniyelere sığdırdık. Sanal ortamda arkadaşlarımıza sığınırken gerçek arkadaşlarımızı ihmal ettik.

Bugün artık bu gidişe bir son vermek, sağlıklı iletişimin yollarını aramak, teknolojinin esiri olmamak için bugün buradayım.Medyanın biz çocukların gelişimini en az etkilediği,teknolojinin esiri olmadığımız bir gelecek temennisiyle...